

спори, ще каже: Богъ е вжтрѣ въ нашия животъ. Може ли снѣгътъ лѣтно врѣме да издържи на слънчевата свѣтина и топлина?—Не може. Слѣдователно, ако Богъ би се проявилъ съ своята Любовь вжтрѣ въ насъ, то нито единъ отъ нашитѣ пороци не би издържалъ—всичко ще се разтопи, ще изчезне. Вие ще кажете: ама Господъ менъ ми е говорилъ! Кога? —Миналата година, 5 декември, въ 5 часа сутриньта! Е какво ти каза?—Каза ми да имамъ вѣра. Имашъ ли я?—Още не съмъ я развилъ. Другъ казва: и на менъ Господъ ми проговори. Какво ти каза?—Да имамъ любовь къмъ ближния. Имашъ ли я?—Старая се. Другъ казва: менъ Господъ ми се яви. Казами да се уча. Е учишъ ли се?—Споредъ условията, гледамъ да ги използвамъ. Още не съмъ станалъ ученъ човѣкъ, но за въ бъдаще имамъ намѣрения. Това е крайно не опрѣдѣленъ езикъ, туй е езикътъ на земята. Тукъ така се говори. Ако на съврѣменитѣ хора бихме говорили на единъ опрѣдѣленъ езикъ, щѣше да имъ мръдне дѣската. Тѣхния мозъкъ не би издържалъ този езикъ. И затова, най-приятното занимание сега е хората да правятъ погрѣшки. Вие си мислитѣ: защо сж допуснати погрѣшкитѣ?—Тѣ сж най-приятното занимание. Защо?—Тия погрѣшки, които правитѣ тукъ на земята,